

Kanaalster Jan Mooibroek beschrijft geschiedenis IJzeren Klap

„De oude glorie is voorgoed verdwenen, maar dit blijft”

■ **MUSSELKANAAL/STADSKANAAL** – Het was jarenlang de uitgaansgelegenheid bij uitstek voor jongeren uit Musselkanaal en omgeving. Wie in was voor een gezellig feest, ging naar de IJzeren Klap. Vooral in de jaren dat er in het pand op het kruispunt van wegen naar Valthermond, Ter Apel, Mussel en Stadskanaal een bioscoop was gevestigd, stonden er ieder weekeinde honderden fietsen voor de deur. Dikwijls werd er na de vertoning van een film nog tot in de kleine uurtjes doorgezakt. Jan Mooibroek (58) uit Stadskanaal weet er alles van. Hij werkte er geruime tijd. Daarnaast verzamelde hij in de loop der jaren een schat aan informatie over het markante gebouw.

Door **Diana Bosch**

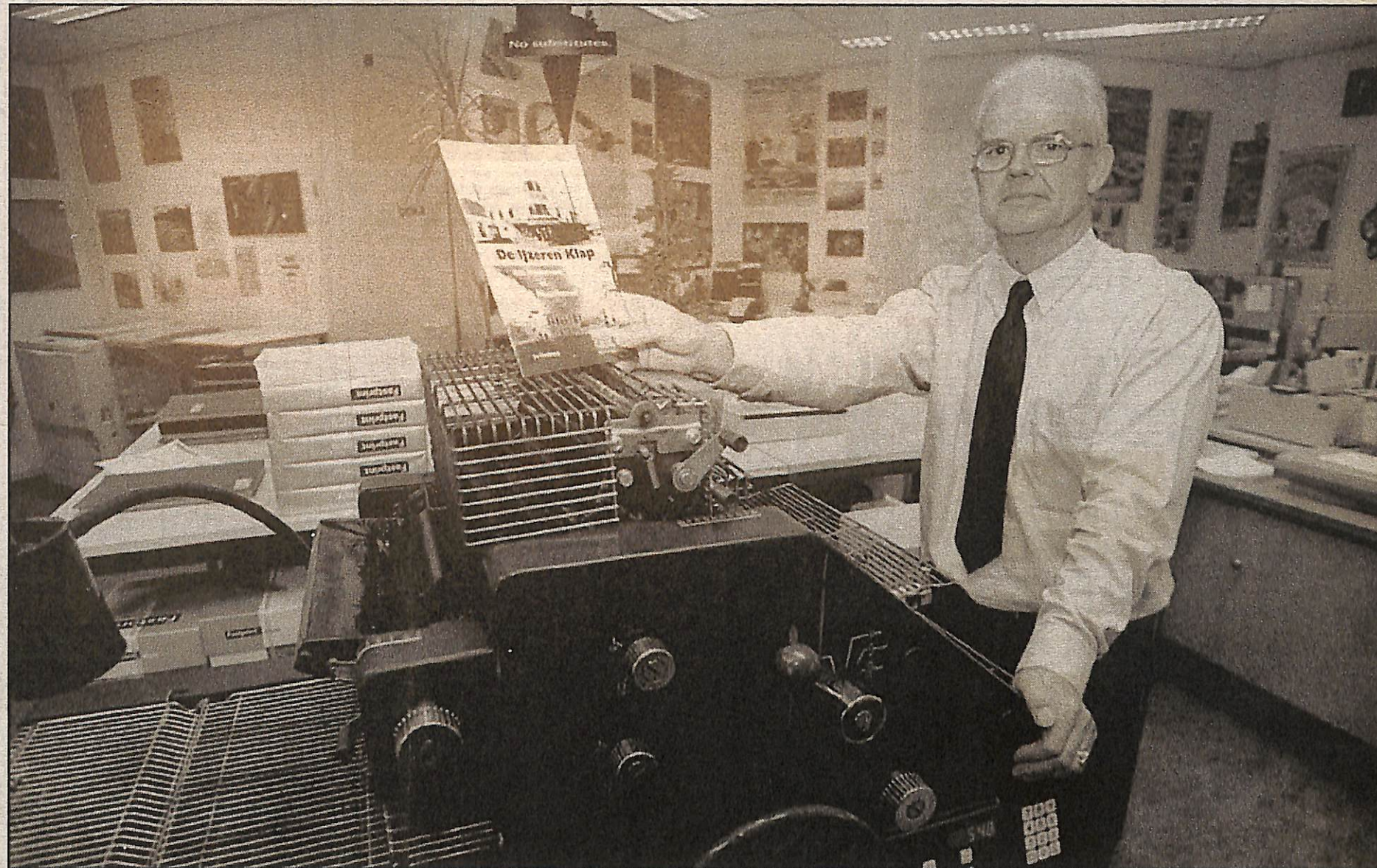
Toen Mooibroek op 1 april jongstleden hoorde dat de IJzeren Klap tot aan de grond toe was afgebrand, stortte zijn wereld kort ineen. Na een uitzending op Radio Noord waarin hij vertelde over 'die goeie oude tijd', besefte Mooibroek dat hij iets moest doen met zijn enorme verzameling krantenknipsels en foto's. Hij besloot het materiaal samen te voegen tot een boekwerk waarvan hij zelf de lay-out bedacht. De eerste druk van 75 exemplaren is inmiddels uitverkocht. Een tweede druk is in voorbereiding en rolt zeer binnenkort van de drukpers.

In *De IJzeren Klap, een monument in Musselkanaal* beschrijft de Kanaalster de geschiedenis van het voormalige etablissement. Over het ontstaan tussen

1850 en 1890 en vooral over de tijd dat het een hotel, café, restaurant, schouwburg en bioscoop was. Maar ook over de periode dat het hotel als halteplaats en remise diende voor de paardentramlijn tussen Zuidbroek en Ter Apel die toentertijd met een totale lengte van 41 kilometer de langste in Nederland was. Bij de zogenoemde *Iesdern Klabbes* werden regelmatig kermissen en vee-, waren- en jaarmarkten gehouden.

In de Tweede Wereldoorlog kreeg het hotel een bioscoop. Jan Mooibroek herinnert zich de dag dat hij er voor het eerst naar binnen liep. „Mijn zuster nam me als klein jongetje mee naar de bioscoop in Stadskanaal. Daar is mijn passie voor het bioscoopgebeuren ontstaan. Ik vond het zó indrukwekkend. Dat het licht heel geleidelijk uitging, dat het gordijn dicht ging terwijl er niemand bij stond. En natuurlijk dat grote doek. Toen ik in Musselkanaal kwam, was alles nog veel groter en veel imposanter. Het was echt een gigantisch gebouw. Het is echt bijzonder dat zoiets groots destijds in Musselkanaal te vinden was”.

Over zijn passie voor het bioscoopbedrijf schreef Mooibroek enige tijd geleden een boek. Dat hij er later nog eentje zou schrijven over de IJzeren Klap had hij nooit gedacht. Maar toen hij er vol overgave aan begon, was het hem duidelijk. „De oude glorie is voorgoed verdwenen, de IJzeren Klap komt nooit meer terug. Maar met dit boekje blijft toch nog iets van die glorie voortleven. Het gaat om de herinneringen. Veel inwoners van de ge-

meente Stadskanaal hebben er hun huidige echtgenoot of echtgenote leren kennen. Ze hebben er, net als ik, leren dansen op de alom bekende glazen

vloer en hebben er zoals zovelen lief en leed met elkaar gedeeld. Vraag maar eens aan de wat oudere Musselkanaalsters hoe het er tijdens de winkel-

week aan toe ging. Dat waren me toch feesten!”

De IJzeren Klap, een monument in Musselkanaal is voor 14,95 gulden te koop bij de Bruna en

het Streekhistorisch Centrum in Stadskanaal. Ook zijn er exemplaren te krijgen bij de vishandel, pal tegenover de IJzeren Klap.

▲ **Jan Mooibroek laat de glorie van De IJzeren Klap voortleven in zijn boek.**

Foto: Hans Ban

921-11-01